

Special Narration in *Azhagar Killai Vidu Thoothu*

N. Padmasree, Reg : No 21113154022030, Research Scholar of Tamil, S.T. Hindu College, Nagercoil -629 002, Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli -12, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1153-1320>

Dr. P. M. Jayakala, Associate Professor, Tamil Research Centre, S.T.Hindu College, Nagercoil, Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli-12, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0736-0047>

Received: 1 April 2025; Revised: 10 April 2025; Accepted: 19 May 2025; Available Online: 30 July 2025.

Abstract

A significant development in Tamil literature between the 15th and 19th centuries was the emergence of minor literary forms (*Sitirilakkiyam*). Among these, *Thoothu* literature occupies a unique position. The tradition of the *Thoothu* (message poem) holds an important place in the cultural life of the Tamils, with its origins traceable to earlier periods. *Nenju Vidu Thoothu* is recognised as the earliest *Thoothu* poem in Tamil. This genre employs a messenger to convey sentiments or intentions on behalf of the speaker. It may be often an animate or inanimate entity. In this tradition, “*Alagar killai Vidu Thoothu*” stands out for its imaginative use of a parrot as the messenger of love. The poet sends the bird to Lord Alagar, the presiding deity of Tirumaliruncholai to express the yearning and devotion of the speaker. Through this literary device, the poem portrays the splendour of Lord Alagar seated upon Tirumaliruncholai Hill, the charm of the Silambu River, the prosperity of the southern Thenpandi country, and the aesthetic beauty of the temple. The poem also highlights the divine majesty of Lord Alagar in his sacred holy appearance (*tirukolam*), as revealed through the parrot’s message. Nevertheless, this article seeks to examine the literary merits and cultural significance of “*Alagar killai Vidu Thoothu*”.

Keywords: *Alagar killai Vidu Thoothu*, Parrot, *Thoothu*, Thirumaliruncholai Malai, *Azhagar*, *Varunanaigal*.

References

- [1] Anbu, A. *Thoothin Tholai Noku Parvai*. India Palkalaikazhaga TAMILASIRIYAR MATRUM Aaivu Kovai, Madurai Kamarajar University, Madurai- 629 021, 2011.
- [2] Annamalai. *Thirumanthiram Moola Padam Aaivu Pathipu*. India Aaraichi Niruvanam, 84, Kala Sethra Salai, Chennai-600 041, Second Edition - 2002
- [3] Arunagirinathar. *Thirupugazh*. Sri Hindu Publication, Chennai-600035, 2012.
- [4] Acharya, B, S. *Thirukkural*. Narmatha Pathipagam, T.Nagar, Chennai-17, 2020.
- [5] Radhakrishnan, S. *Azhagar Killaividu Thoothu*. Chennai-17, 2009.
- [6] Paramasivam, T. *Azhagar Kovil*. Chennai-600 015, 2022.
- [7] Perumal, B. *108 Vainava Dhivya Desangal*. Sanker Printers, Chennai – 600 049, 2020
- [8] Subramanian, P. *Paripadal Moolamum Uraium*. New Century Book House (P.Ltd), Chennai – 600 098, 2004.
- [9] Tamizharas, P. *Tamil Vidu Thoothu Kattum Tamizhin Sirapu*. Kalaigyan Printers, Chennai – 600 017.
- [10] Viswanathan, A. *Kalithogai Moolamum Uraium*. New Century Book House, (P.Ltd), Chennai-600 098, 2011
- [11] Jegathretchagan, S. *Astaprabantham*. Azhvargal Research Center, Thiyagaraja Nagar, Chennai- 600 017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அழகர் கிள்ளை விடு தூது வெளிப்படுத்தும் வருணனை சிறப்பு

நா. பத்மஸ்ரீ, பதிவு எண் : 21113154022030, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில் – 629 002, மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி -12, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1153-1320>

முனைவர் பா. ம. ஜெயகலா, இணைப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், தெ.தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில், மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி - 12, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0736-0047>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் புதிய பரிணாமமான சிற்றிலக்கியம் 15 முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டை சார்ந்தது. இத்தகைய சிற்றிலக்கிய வகைகளில் தூது இலக்கியங்கள் சிறப்புப் பெற்றவை. தமிழர்கள் வாழ்வில் பண்டைய காலம் தொட்டு தூது முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. தமிழில் முதலில் எழுந்த நெஞ்சுவிடு தூது தொடங்கி அனைத்து தூதுவகை சிற்றிலக்கியங்களும் ஏதேனும் ஒரு பொருளைத் தூது விடுவதாக அமைகிறது. அந்த வகையில் “அழகர் கிள்ளை விடு தூது” அழகர் மீது கொண்ட காதலை தலைவி அழகரிடம் வெளிப்படுத்த கிளியைத் தூது அனுப்புவதாக அமைகிறது. திருமாலிருஞ்சோலை மலையில் வீற்றிருக்கும் அழகரின் சிறப்புகளையும், சிலம்பாற்றின் சிறப்பையும், தென்பாண்டி நாட்டின் சிறப்பையும், கோவிலின் அழகையும், அழகரின் திருகோலத் தோற்றத்தினையும் வருணனை சிறப்பையும் அறிய முடிகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: அழகர் கிள்ளை விடு தூது, கிளி, தூது, திருமாலிருஞ்சோலை, அழகர், வருணனை.

முன்னுரை

புதிய இலக்கிய வகைகளுக்கும் வடிவங்களுக்கும் இடங்கொடுத்து தன்னை வளப்படுத்திக் கொண்ட மொழி தமிழ்மொழி. இறையெண்ணம் முதிர் முதிர் மனிதனுக்கு இயற்கையின் மீதும் இறைவன் மீதும் அச்சம் கலந்த வியப்பு மிகுந்த அன்பு ஏற்படுகின்றது. இறை பக்தி என்பதற்கு அன்பே அடிப்படை ஆகும். அன்பு என்பது அறிவைக் கடந்து ஆருயிரை ஊடுருவி ஒரு கனலாக கரைகின்றது. இந்த இறையன்பே ஒரு இலக்கியமாகும்போது அது உலகே ஒரு நொடியில் ஈர்த்து விடுகிறது. இறையுறை கோயில்களின் வரலாற்றுத் தொன்மங்களும் மாலைகளும் கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ், உலா, அந்தாதி என பலதர சிற்றிலக்கியங்களும் எண்ணிலடங்கா. அத்தகைய பக்தி ஈரப்பினைப் பெற்ற இலக்கியமாக அழகர் கிள்ளை விடு தூது அமைந்துள்ளது. திருமாலிருஞ்சோலையில் தொடங்கி அழகர் சிறப்பு அந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள வருணனை சிறப்புகளை உற்றுநோக்கி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

சிற்றிலக்கியம்

சிற்றிலக்கியம் முதல் முதலில் பிரபந்தம் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது. சிற்றிலக்கியம் என்பது தமிழ் மொழியில் காணப்படும் இலக்கிய வகைமைகளில் ஒன்று. தமிழில் 96 வகை சிற்றிலக்கியங்கள் காணப்படுகிறது. தமிழில் நெடும்பாடல்களாக அமைந்த பிரபந்த வகைகளை சிற்றிலக்கியம் என்பர். இத்தகைய சிறப்புடைய சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றே தூது இலக்கியம் ஆகும்.

தூது

தூது என்பது ஒருவர் தம்முடைய கருத்தை வேறொருவருக்கு இடைநின்ற ஒருவர்

வாயிலாக கூறி விடுப்பது ஆகும். (அ. அன்பு, பக். 79) இருவருடைய பிரச்சினைகள் அதற்கு செய்திகளை அல்லது கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்வதற்கு உறுதுணையாய் இருப்பவரை தூதர் என்று வழங்குவர். காதலர்களிடையே தூது அனுப்பும் பழக்கம் உண்டு. அரசர்கள் இடையே தூது அனுப்பும் மரபு உண்டு. இன்றும் அரசுகளுக்கு இடையே கருத்து பரிமாற்றங்களுக்காக தூதர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். நாடுகள் தோறும் பிறநாட்டு தூதரகங்கள் உள்ளன. தொன்றுதொட்டு நடைமுறையில் இருக்கும் தூது என்பதே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும் உரைக்கின்றன. தமிழ்மொழியில் தோன்றிய முதல் தூது இலக்கியம் நெஞ்சுவிடுதூது ஆகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் உமாபதி சிவாச்சாரியார் நெஞ்சத்தை தம் ஆசிரியருக்கு தூதாக அனுப்புகிறார். கி.பி.14 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நெஞ்சுவிடு தூது என்ற நூலை தொடர்ந்து தமிழ்விடு தூது மேகம்விடு தூது என பல தூது நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் தூது என்று தலைப்பில் ஒரு அதிகாரத்தை அமைத்துள்ளார் சான்றாக,

அன்புடைமை ஆன்றகுடிப் பிறத்தல் வேந்தவாம்

பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு (குறள்.681)

என்ற குறட்பாவில் தூது செல்பவருடைய இன்றியமையாத பண்புகளை அறியலாம். முதல் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம்,

ஓதல் பகை தூது இவை பிரிவே (அகத்திணையியல்.27)

என தூது பற்றி பகர்கிறது. மேலும் தூதுக்குரிய இலக்கணமாக இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல்

பயில்தரும் கலிவெண்பா வினாலே

உயர்திணைப் பொருளையும் அஃறிணை பொருளையும்

சந்தியின் விடுத்தல் முத்துறு தூதென

பாட்டியல் புலவர் நாடினர் தெளிந்தே (தமிழரசி. பக்.53)

என குறிப்பிடுகின்றது. தூது இலக்கியம் தெய்வங்கள் அல்லது வள்ளலிடத்து உயர்திணையாகிய பாணன் விறலி போன்றோரையும் கிளி, வண்டு, மேகம் போன்ற அஃறிணைப் பொருள்களையும் தூது விடுவதாக அமைகின்றது. தமிழில் பல அக,புற தூது இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் சிறப்பு பெறுவது அழகர் கிள்ளை விடு தூது.

அழகர் கிள்ளை விடு தூது

சங்ககாலம் முதற்கொண்டு மக்கள் தூது விடுத்தல் பொருட்டு பறவைகளையும் உட்படுத்தினர். அவற்றுள் கிளியானது சிறப்பான இடத்தை கொண்டுள்ளது. திருமாலிருஞ்சோலை மலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அழகர் இடத்து பலப்பட்டை சொக்கநாதப் புலவர் கிளியை தூது விடுவதாக அமைத்து பாடிய நூல் அழகர் கிள்ளை விடு தூது ஆகும். திருமாலிருஞ்சோலை மலையில் கோயில் கொண்ட அழகரிடம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்த பெண் ஒருத்தி தன் காதலை ஏற்று அதன் அடையாளமாக மாலை ஒன்றை வாங்கி வருமாறு கிளியைத் தூது விடுப்பதாக பாடப்பட்டது அழகர் கிள்ளை விடு தூது. இது 239 கண்ணிகளைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பெற்றது. பழமையான கிளி விடு தூதாகவும் இந்நூல் அறியப்படுகிறது. மேலும் அழகர் வீற்றிருக்கும் மலையின் அழகையும் அவ்வூரின் வளத்தையும் கிளியினுடைய சிறப்பையும் அழகராகிய திருமாலினைப் பற்றியும் இந்நூல் கூறுகிறது.

அழகர் கோயிலின் அழகு

தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கும் திருமால் கோயில் கொண்ட மலை திருமாலிருஞ்சோலை. இத்தலம் வைணவ திவ்ய தேசங்களில் ஒன்று. ஆழ்வார்கள் திவ்ய பிரபந்தங்களில் இக்கோயில் அழகை வியந்து பாடுகின்றனர். இதைப்போல அழகர் கிள்ளை விடு தூதும் அழகர் கோயிலின் சிறப்பை புகழ்ந்து பாடுகிறது. அழகர் கோயில் விமானம் ஆனது சந்திரன் வடிவில் இருப்பதால் திருமாலிருஞ்சோலை மலை கோயில் விமானத்தின் பெயர் சோமசந்திர விமானம். இதனை இந்திர விமானம் என்றும் கூறுவர். சிற்றிலக்கியமான அழகர் கலம்பகமே இப்பெயரை முதல் முதலில் குறிக்கின்றது.

சந்திர வடிவமாம் சோமச்சந்திர விமானத்தை

இந்திர விமானம் இதுஎன்றும் மந்திரவிரு(து) (பா. 107)

என்னும் பாடல் வரிகள் வழி அறியலாம். கோவிலில் விமானத்தைக் கடந்ததும் கோவிலுக்கு அழகு தருவது கொடி மரம். தீய சக்திகளை அகற்றுவதன் பொருட்டும். இறையாற்றலை அதிகரித்தல் பொருட்டும், கோயிலையும் பக்தர்களையும் பாதுகாத்தல் பொருட்டும். ஆலயங்களுக்கு முன்பாக கொடிமரம் நிறுவப்படுகிறது. கோவிலின் திருவிழா காலங்களில் கொடி மரத்தின் மீது கொடி ஏற்றப்படுகின்ற அழகை காமவல்லி கொடி பறந்த கற்பகமரமே என்று வர்ணிப்பதை,

துக்கொடி ஏறுது சத்தம்பம் வல்லிசா(து)

தக்கொடி ஏறுகற்பதாறு என்றும்- மிக்கோர்க்கு' (பா. 108)

என்னும் பாடல் அடிகள் கொடிக்கம்பத்தின் சிறப்பை கூறுகிறது. இத்தகைய சிறப்பை உடைய அழகர் குடி கொண்டுள்ள அமராவதி நகரை போன்ற திருமாலிருஞ்சோலை என்ற தெய்வீகமான ஊரினை உடைய அழகர்,

ஆர்ப்பதியான அமராபதி போலும்

சீர்ப்பதியான திருப்பதியான் மார்பு இடத்தில் (பா.111)

சிலம்பாறு

அழகர் மலையில் பிறக்கும் சிலம்பாற்றினை பரிபாடலும் சிலப்பதிகாரமும் சிலம்பாறு என்றே குறிக்கின்றன. இதே பொருளில் இப்பெயர் நூபுரகங்கை எனவும் வழங்கப்படுகிறது. சிலம்பாறு மிகவும் புண்ணியமான நதியென்று கூறப்படுகிறது.

அலங்கும் அருவி ஆய்ந்து இமிழ்பு இழியஅணிந்த

சிலம்பாறு அணிந்த சீர்கெழு திருவின்

சோலையோடு தொடர்மொழி மாலிருங் குன்றம் (பரி., பா. 19-23)

என்று சிலம்பாற்றை பற்றி பரிபாடல் கூறுகிறது. இத்தகைய சிறப்புடைய சிலம்பாறு என்றும் வற்றாது பொன்மலையாகிய மேருமலையிலிருந்து வழிந்தோடும் சாம்பூநாதம் என்னும் நதியைப்போல் அழகரின் சிலம்பின் மாணிக்க பரல்களாக அம்மலையில் பெருகிவரும் நதியாகிய சிலம்பாறு இதனை,

பொற்சிலம்பில் ஓடும் சாம்பூநாதம்போல் மாணிக்க

நற்சிலம்பில் ஓடும் நதியாகிக் கல்சிலம்பில் (பா. 101)

என்னும் பாடல் அடிகள் பகர்கின்றன. மேலும் கல்மலை இந்திரன் போலவும் மலையின் வளமிக்க சேனைகள் இந்திரன் மேனியிலுள்ள ஆயிரம் விழிகளைப் போலவும் காட்சி அளிக்கும். இதனை,

மாலுடைய தோளின் மணிமார்பின் முத்தாரம்

போலவரு நூபுர நதியான் – சீலம் (பா.103)

இன்னும் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதியானவனாகிய திருமாலின் தோளிலும் அழகிய மார்பிலும் கிடைக்கின்ற முத்து மாலையைப்போல தோன்றும் சிலம்பாற்றினை உடையவர் அழகர். இத்தகைய சிறப்புடைய சிலம்பாற்றினை பற்றி திருப்புகழ்,

சீர்சிறக்கு மேனி பசேல பசேலென

நுபுரத்தின் ஓசை கலீர் கலிரென (திருப்புகழ்.பழமுதிர்ச்சோலை445)

என்னும் பாடல் அடிகள் சிலம்பாற்றின் புகழை எடுத்துரைக்கிறது.

தென்பாண்டிநாடு

தென்பாண்டிநாடு என்று சிறப்பித்து அழைக்கப்படும் திருநெல்வேலியில் பஞ்ச பூத தலங்கள் அமைய பெற்றுள்ளன. சேக்கிழார் தன் பொருதைப் புனல்நாடு எனக் கூறியுள்ளார். மேலும் ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவையும் செந்தமிழ் வழங்குபவையும் ஆன தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, கற்காநாடு, வேணாடு, பூழிநாடு, பன்றிநாடு, அருவாநாடு, அருவா வடதலை

நாடு, சீத நாடு, மலநாடு, புனல்நாடு, என்னும் பன்னிரு நாடுகளும் பூமி தாய்க்கு இரு கைகள் இரு காதுகள், இரு முலைகள், முகம், இரு கால்கள், பின்னல், இரு கண்கள் ஆகிய பன்னிரு அங்கங்கள் ஆகும். இதனை,

பன்னிரு செந்தமிழ்ச்சேர்நாடுகளும் பார்மகளுக்கு

முன்னிருக்கை காதுமுலை முகம்கால் பின்னம்கண் (பா. 104)

மேலும், இப்பன்னிரு அங்கங்களும் பொன் மலையாகிய இமய மலையின் மேல் தனது புகழை புனல் நாடாகிய சோழநாடும் தென்னாடு ஆகிய பாண்டியநாடு இரு கண்கள் ஆகும். இதனை,

காட்டும் அவற்றுள் கனகவரை மீதுபுகழ்

நீட்டும் புனநாடும் தென்னாடும் நாட்டாடம் (பா. 105)

என்னும் பாடல்வரி அறியலாம். இத்தகைய சிறப்பைப் பெற்று பூமித்தாயின் கண்களாக விளங்கும் அவ்விரு நாடுகளுள் அருள்நிறைந்த வலக்கண் என மதிக்க பெறும் நலமிக்க தென்பாண்டி நாட்டை உடையவர் அழகர்.

இறைவனின் உடல்:

உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தையும் படைத்தவன் இறைவன் கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிரினம் முதல் மிகப்பெரிய உயிரினங்கள் வரை பல்வேறு வகையான அமைப்பில் உயிரினங்களை இறைவன் படைத்துள்ளான். இத்தகைய படைப்புக்கு உரியவன் வெண்ணெய் உண்ட பொழுது உடம்பின் மேல் சிந்திய வெண்ணைத் துளிகளையும் தன்கையில் ஏந்தி இருந்த வெண்ணை உருண்டை வானத்தின் விண்மீன்கள் போலவும் நிலவு போலவும் தோன்றும் தன்மை உடையவன் இதனை,

மேனியில் சிந்தியதும் என்கையில் ஏந்தியதும்

வானில் உடுவும்மதியும் எனத்தான் உண்டோன் (பா. 123)

மேலும், சிவந்த கதிரவனும் வெண்ணிலவும் போன்ற இரு திருவிழிகளையும் சங்கு சக்கரங்களையும் உடையவன் என்பதை,

செங்கதிரும் வெண்கதிரும் என்னத் திருவிழியும்

சங்கமும் சக்கரமும் தாங்கினேன் அங்கன்உலகு (பா.125)

என்ற பாடல்வரிகள் மூலம் இறைவன் உடல் அழகை அறியலாம்.

அழகரின் திருக்கோலத் தோற்றம்:

நரசிங்கம் போன்ற திருவுருவத்தை எடுத்து இரணிய சங்காரம் செய்தவன். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பூதனையின் பாலை உண்டவன். பிள்ளைத்தன்மை நீங்காதவன், மாயன் என்னும் பெயருக்கு ஏற்ப என் மனதுள் இருந்தாலும் மாயம் செய்து ஒழிப்பவன், ஆதி மூலம் இவன் என்பதை உணர்த்தும் யானை ஒன்றை உடையவன், "நீ ஒருவருக்கும் மெய்யனல்ல" என்று பெரியாழ்வாரும், "வஞ்சகமாயமான்" என்று நம்மாழ்வாரும் இத்தலத்து இறைவனை பாடி இருக்கின்றனர். இதனை

கட்டுரைகில் தாமரை நின்கண்பாதம் கைஒவ்வா

சுட்டுஉரைத்த நன்பொன் உன்திருமேனி ஒலிஒவ்வாது (நா.தி.பி.3122)

என்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய சிறப்புடைய அழகரை சொக்கநாத புலவரும் சிங்க வடிவம் முதலில் தோன்றிய பின்னர் நரனாம் மனித வடிவம் பெற்ற நரசிங்கமாக ஒரு பெரிய தூணின் உள்ளிருந்து வெளிப்பட்டு கரிய நிறமும் மலை போன்ற அகன்ற தோள்களும் உடைய அசுரனாகிய இரண்யனின் வலிமை நிறைந்த உடலைத் தரையில் தேய்த்து அழித்து அவன் போரில் ஈடுபடுத்திய சேனைகளை எமனுக்கு உணவாகியவர் இதனை,

அறிவடிவுமாய்ப் பின்னரன் வடிவுமாகிப்

பெரிது ஒருதூணில் பிறந்து- கரிய (பா. 67)

மேலும்,

வரைத்தடந்தோள் அவுணன் வன்காயம் கூட்டி

அரைத்து இடும்சேனை அருந்தி- உருந்திரனாய் (பா. 68)

என்ற பாடல் வரிகள் பகர்கின்றன. மேலும்

புரந்தன்ஆம் எனபாபூ பதிஆகி புகர்முகமாத்

துறந்து அரசு ஆளில்என், நல்குரவு ஆகில்

என் -தொல்புவிக்கு

வரம்தர மாலிருஞ்சோலைநின்றார்க்கு (அழகர்அந்தாதி, 2)

இந்த பாடல் அடிகள் திருமாலிருஞ்சோலை மலை அழகரைப் பற்றிக் கூறுகிறது. மேலும் சிவனாக வடிவெடுத்து அவனுடைய அழித்தல் தொழிலையும் தானே செய்து பின்னர் அழித்தல் தொழிலுக்கு பகையான தொழிலான புவியைக் காத்தலையும் செய்து உண்ண வேண்டிய முறைப்படி அடக்கிக் கொண்டு அருள் புரிந்தவன் இதனை,

பண்ணும் தொழிலைப் பகைத்து நிலக்காப்பும் அணிந்து

உண்ணும்படி எல்லாம்உண்டு அருளி வெண்ணையுடன் (பா. 69)

என்னும் பாடல் வரிகள் தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும் என் காதல் என்னும் வெள்ளத்தில் மூழ்கி கிடக்கின்றவன். ஆனால் கடையூக் காலத்தில் பிரபஞ்சங்களை அழிக்கும் கடல் நீர் பரப்பின் மேலாலிலையில் மிதப்பவன் ஒருவர் உள்ளத்தின் உள்ளும் இருப்பவன் எனினும் இவ்வுலகிற்கும் அப்பாற்பட்டவன். இதனை,

வெள்ளத்து அமிழ்ந்தினோனோன்வேலைக்கு மேல்மிதந்தோன்

உள்ளத்து உள்ளான் உலகுக்கு உப்பாலன்- தெள்ளிதின்

என்ற பாடல் வழி அறியலாம். மேலும்,

நீர்ஆளி வண்ணனை பாலாழி நாதனை

நின்மலனை

சீர்அழி அம்கைத் திருமகள் கேள்வனை,

தெய்வப்புள் ஊர் (அழகர்அந்தாதி, பா. 1)

இதனை,

மோதும்பரன் ஆதிமூலம் இவன்என்றே

ஓதும்கரி ஒன்று உடையமால்-மூதுவகைத் (பா. 85)

என்ற பாடல் அடிகள் பொங்கு அலைமோதும் திருப்பாற் கடலில் அறிதுயில் புரியும் பரம்பொருள் தானே எனக்குப் படைத்த எறும்பு முதல் யானை ஈரான எண்பத்தி நான்கு லட்சம் பிறவிகளையும் தன் பத்து அவதாரங்களால் தீர்த்துருளியவன் அழகர். அழகரின் குதிரை வேதபுரவி

குதிரையை போர்வீரர்களே அதிகம் பயன்படுத்துவார்கள். அழகரும் ஒரு போர்வீரரே! மானிடர்களின் பல பாவங்களை செய்து அவர்களுள் உறைந்து கிடக்கும் இந்த கெட்ட குணங்களுடன் போரிட்டு பாவ சுமையை குறைக்கவே அவர் குதிரை மீது ஏறி வருகிறார். அவரது குதிரையின் நான்கு கால்களும் தர்மபடி வாழ வேண்டும். வாழ்க்கையும் பொருள் உணர்ந்து வாழ வேண்டும். அதன் மூலம் இன்பம் பெற வேண்டும். பாவமற்ற வாழ்க்கை பின்பற்ற நிலையை நல்கும் என்ற நான்கு நிலையாக உள்ளன. இத்தகைய சிறப்புடைய வேதபுரவி என்னும் குதிரை உருவத்தில் திருமாலின் கல்கி அவதாரம் போல் இருக்கும். சொர்க்கத்து செல்லும் வழியே அதுகாட்டும் மக்களோடு நெருங்கிச் செல்லும் பெருமைமிக்க கலைகள் பலவற்றையும் கற்றது. வேதத்தின் ஆறு அங்கங்களும் அதன் உறுப்புகள். இதனை,

வர்க்கத்துடன் எழுந்து வாயிநுரை கடந்து

கற்கிவடிவு நலம்காண்பித்துச் சொர்க்கத்தில் (பா. 117)

என்னும் பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கிறது. மேலும்,

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்

வள்ளல் பிரானாறர்க்கு வாய்கோபுர வாசல்

தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு ஜீவன்சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலனைந்தும் காலாமணி விளக்கே (திருமந்திரம். 1823)

இந்த திருமந்திரப் பாடல் அம்பாளும் சுவாமியும் குதிரை வாகனத்தில் வரக்கூடிய அழகையும் குதிரையின் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கிறது.

துளசி மாலை

இந்தியா மற்றும் உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ள பல விதமான மத நம்பிக்கையுடைய மக்கள் துளசியாலான அதாவது அணிகலன்களை கழுத்தணிகளாக அணிகின்றனர். துளசி மரம் பகவான் மற்றும் அவரது பக்தர்களுக்கு மிகவும் புனிதமானது ஆகும். துளசி மாலை அணிதல் மிகப்பெரிய பாவங்கள் ஆனது அழிகின்றது என கந்த புராண பாடல் கூறுகின்றது. இப்படிப்பட்ட துளசி மாலை மார்பில் அணிந்து உள்ள அடியவர்களால் நினைத்து துதிக்கபெறும் பல பொன் வயிறு அணிகலன்களுடன் கலந்து வான வில்லை போல காட்சி தருகின்ற பச்சை வண்ணத்தை மிகுதியாக காட்டுகின்ற துளசி மாலை அணிந்தவன் இதனை,

எண்ணும் கலன்றிறத்தோடும் இந்திரவில் போல்பசந்த

வண்ணம் தரும்துலப மாலையான் உள்நின்று (பா. 112)

என்னும் பாடல் வரிகள் பகர்கின்றன. மேலும் பரிபாடலிலும் அழகர் அணியும் துளசி மாலை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கள்அணி பசந்துள் வினவை, கருங்குன்ற நையவை;

ஒளஒளியவை, ஒருகுழையவே (பரி., 15: 54-55)

என்னும் பாடல் அடிகளில் கள்ளழகர் துளசி மாலை அணிந்தவன் கருகுன்றம் போன்றவன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

கருட கொடி

கருடகொடி என்பது கருடன் எழுதப்பெற்ற கொடி. திருஷ்டியை நீக்குவதில் கருட கொடிக்கு அதிக ஆற்றல் உண்டு என்பார்கள். மேலும், கருட கொடிக்கு மந்திர சக்திகளை கிரகிக்கும் ஆற்றல் உண்டு. மேலும், இத்தகைய சிறப்பை உடைய கருடக்கொடி அழகருக்குச் சொந்தமானது. இந்த கருடகொடி அமுதம் கடைந்தபோது திருப்பாற்கடலில் நுழைந்த மந்திரமலை பம்பரம் போலவும், பூமி சக்கரம் போலவும் தன் நிலையில் சுழன்று கொண்டிருந்தபோது ஏற்பட்ட சுழற்சி வேகம் குறைந்தபோது வாசுகி, ஆதிசேடன் ஆகிய மிகப்பெரிய பாம்புகள்விழ அவற்றைப்பற்றிக் கொள்ளும் பெருவலிமை உடையவன்ஆன கருடனை தன் கொடியில் கொண்டவன் அழகர். இதனை,

புக்கது ஒருமந்திரமும் பூமியும் பம்பரமும்

சக்கரமும் போலத்தலை சுழன்று- தொக்கவிசை (பா. 120)

மேலும்,

வற்றும் பொழுதுவிழ வாசுகியைச் சேடனைப்

பற்றும் கருடப் பதாகையான்- சுற்றியதன் (பா. 121)

என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் அழகருடைய கருட கொடியின் சிறப்பை அறியலாம்.

மும்முரசு

மும்முரசு என்பது நியாயமுரசு, வீரமுரசு, தியாகமுரசு ஆகிய மூன்று முரசுகளைக் குறிக்கும். இவை சேர, சோழ, பாண்டியர்களுக்குரிய மூன்று முரசுகளாகும். இந்த முரசின் சிறப்பினை,

உறவுநீர்த் திரைஓங்கிய எக்கர்மேல்

விரவுப்பல் உருவின் வீழ்பெடை துணையாக,

இரைதேர்ந்து உண்டு அசாவிடுஉம்

புள்ளினம் இரைகொள

முரசுமூன்று ஆள்பவர் முரணியோர் முரன் (கலி., 132)

என்ற பாடல் அடிகள் விளக்குகிறது. இத்தகைய சிறப்பினை உடைய மும்முரசுக்கு உரிமை உடையவர் அழகர். தன் மலையில் சிங்கமும் யானையும் மேகமும் நின்று முழங்கும் ஓசையை தன் கோயிலின் முற்றத்தில் மூன்று முரசுகளாக உடையவன்.

முடிவுரை

அழகர் கிள்ளை விடு தூதில் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாய் விளங்கக்கூடிய அழகு வீற்றிருக்கக்கூடிய அழகர்கோயில் அழகும் திருமாலிருஞ்சோலை மலையில் பாய்ந்து ஓடக்கூடிய சிலம்பாற்றின் சிறப்பும் இடம்பெறுகிறது. தென்பாண்டி நாடானது பூமித்தாயின் அங்கங்களாக அமையப்பெற்ற பெருமையையும் உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தையும் படைத்த இறைவன் உடைய உடல் அழகும் அழகர் உடைய கருட கொடியினுடைய சிறப்பையும் மும்முரசின் சிறப்பையும் பிறவி இன்பத்தைப் போக்கி மோட்சம் தரக்கூடிய அழகரின் வர்ணனையையும் விளக்குவதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

குறிப்புகள்

- [1] அன்பு, அ. “தூதின் தொலைநோக்கு ஒரு பார்வை”. இந்திய பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மற்றும் ஆய்வுக்கோவை. மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 625 021, 2011
- [2] அண்ணாமலை. திருமந்திரம் மூலபாட ஆய்வுப்பதிப்பு. இந்தியப் பண்பாடு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 84, கலாசேஷத்ரா சாலை, சென்னை-600041, 2002.
- [3] அருணகிரிநாதர். திருப்புகழ். ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேஷன், சென்னை 600-035, 2012.
- [4] ஆச்சார்யா, பி. எஸ். திருக்குறள். நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை- 17, 2020.
- [5] இராதாகிருஷ்ணன், செ. அழகர் கிள்ளை விடு தூது. முல்லை நிலையம், சென்னை- 17, 2009.
- [6] பரமசிவன், தொ. அழகர் கோயில். சென்னை - 600 015, 2022.
- [7] பெருமாள், பா. 108 வைணவ திவ்ய தேசங்கள். சங்கர் பதிப்பகம், சென்னை 600-049, 2020.
- [8] சுப்பிரமணியன் , பெ. பரிபாடல் மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை-600 098, 2004.
- [9] தமிழரசி, பா. தமிழ்விடு தூது காட்டும் தமிழின் சிறப்பு. பக்திச்சோலை, கலைஞன் பதிப்பகம், சென்னை- 600 017.
- [10] விஸ்வநாதன், அ. கலித்தொகை மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 600 098, 2011.
- [11] ஜெகதீசகன், எஸ். அஷ்ட பிரபந்தம். ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம், சென்னை - 600017.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.